

LISTOPAD 2024 ROKU

/w naszych szkołach podstawowych/

Cz. II

Obchody 106 rocznicy uzyskania Niepodległości rozpoczęliśmy /jako Sybiracy z Koła Fabryczna/ na zaproszenie „naszych” szkół podstawowych: nr 71 im. Zesłańców Sybiru /6.11/ i nr 95 im. Jarosława Iwaszkiewicza /8.11/. W międzyczasie chętni Sybiracy uczestniczyli w NOT – na wspólnym śpiewaniu pieśni patriotycznych – jedna z pań /Pani Julia/ napisała, że śpiewanie było na wysokim poziomie artystycznym. Podobnie uczestnicy spotkania w SP nr 71 byli bardzo zadowoleni.

Zespół artystyczny z p. Dyrektorem w SP nr 71 /Zdj. p. N. S-L/

Wszystkie poprzednie akademie /w SP nr 95/ czy to z uroczystości np. 1-3 Maja, czy też święta Niepodległości /11.11/ - były wysoko przez nas Sybiraków oceniane, ale w tym roku pp. Wioletta Kocik i Ewa Syjud-Onacka zaskoczyły nas połączeniem faktów historycznych z: tańcem, śpiewem i muzyką – to było coś wspaniałego, pouczającego i dające możliwość na wyciągnięcie pozytywnych wniosków na przyszłość!

Tradycyjnie, MY-Sybiracy /pp. Stanisława SZARYCZ, Barbara KRASZEWSKA, Wanda GOC, Łucja BRZOZOWSKA-BOJDA, Bogusława CHOJENTA z wnuczką Aleksandrą, Mieczysław PRZYBYLSKI i autor/ byliśmy zaproszeni razem z p. kpt. Stanisławem WOŁCZASKIM /żołnierz AK Powstaniec Warszawski/, ppłk. st. spocz. Jerzym LESICKIM /uczestnik misji ONZ na Bliskim Wschodzie/ na uroczystą Akademię – poświęconą 106 – rocznicy obchodów ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI.

Rozmowy w gabinecie p. Dyrektora /przed uroczystością/

**Dyplomy, a głównie puchary w SP nr 95 świadczą o wysokim poziomie nauki, wiedzy uczniów, wyczynów sportowych ... itd.
To świadczy o wysokiej ... KLASIE SZKOŁY!**

Patrząc na plakaty /na korytarzach/ ... MY – Sybiracy, nie zawsze widzieliśmy podobne plakaty w naszych szkołach podstawowych, ba nawet i wyższych...

Zajmujemy miejsca na sali uroczystości, pp.: Barbara, Mieczysław, Wanda, Stanisława, Jerzy, Łucja, Stanisław, Aleksandra, p. Dyrektor i Bogusława

Ważnym elementem Akademii był program artystyczny pt.:

„PISK ORŁA BIAŁEGO”

W wykonaniu Uczniów SP nr 95!, który odbył się po wprowadzeniu Sztandaru przez Poczet Sztandarowy oraz przywitaniu Uczestników spotkania przez p. Wioletę Kocik.

Część artystyczna /zgodnie ze scenariuszem Pań opiekujących się zespołem artystycznym i chórem/ składała się z pięciu scen:

SCENA 1 – potężna Polska /np. zwycięstwo nad Turkami pod Wiedniem – 1683 r./ w XVIII w. jest słaba gospodarczo, a głównie politycznie i dochodzi w 1772r. do PIERWSZEGO ROZBIORU, aby poprzez 1793 i 1795 – skreślić Polskę z mapy!

Dumny BIAŁY ORZEŁ /tancerka MICHALINA/ w wykonaniu tanecznym i gestach pokazał swoją dumę i chwałę ... ale również i kolejne upadki /właśnie rozbiory.../.

Naszych zaborców reprezentowali na czarno ubrani uczniowie /można było ich wyobrazić jako kruki lub wrony/. I tak: Rosję reprezentował – MAKŚ /słowa:

„Polska jest słaba i rozbita. Czas abyśmy wzięli co nasze”/, Prusy – ELIASZ /„Nie potrzebujemy jej jako sąsiada. Polska znika z mapy świata”/, a Austrię – BARTOSZ /„Podzielimy te ziemie. Polska nie będzie już przeszkodą”/.

Symbolika: czarne ptaki ściągają z białego Orła koronę i wrywają pióra”.

Oraz pieśń „BIAŁY ORZEŁ”.

SCENA 2 – symbolizuje nam POWSTANIA NARODOWE /uczniowie w strojach powstańców – symbolizują naszych bohaterów np. Powstania Listopadowego lub Styczniowego – na czas zwycięstw czarne ptaki znikają, Orzeł się podnosi, aby niestety kolejny raz upaść...

Piękne słowa z tej części: „Nawet w czasie niewoli, Polacy nie przestali walczyć o swoją Ojczyznę” – wypowiedziane przez JELIZAWIETĘ; „Bracia, dziś znów chwytny za broń! Za naszą wolność, za naszą Polskę! Żadne kajdany nas nie zatrzymają” – słowa OLIWII – „Powstańca Listopadowego”; czy też „Życie za Ojczyznę to zaszczyt. Nawet jeśli zginę, wiem, że walczę w słusznej sprawie.” – zdanie ASHLEY – „Powstańca Styczniowego”.

Tej scenie towarzyszyła pieśń: „ŻEBY KTOŚ MÓGŁ ŻYĆ – UMRZEĆ MUSI KTOŚ” oraz wiersz Adama Mickiewicza „Reduta Ordona” – w wykonaniu Natalii i Elizy.

Pieśń „ROTA” Marii Konopnickiej w wykonaniu chóru – śpiewamy na stojąco!

SCENA 3 – rozmowa matek /KIRA, JULIA, FRYDERYKA/ z synami /SZYMON, ADAM, STEFAN/ ...

Wybrane zdania rozmowy matek z synami: „Synu, czy naprawdę musisz iść? Zostawiasz mnie samą, w czasie, gdy nasza ziemia jest w tak wielkim niebezpieczeństwie”. Odp.: „Matko to moja powinność. Wolność naszej Ojczyzny jest w naszych rękach. Nie mogę stać z boku, gdy inni idą walczyć”.

„Obiecuję, Matko. Będę walczył z całych sił, aby wrócić do Ciebie” i odp: „Będę czekała – niech Cię Bóg prowadzi” ...

Na zakończenie piosenka pt.: „ Nie idź synku na wojnę”.

Matki dają synom tobołki, błogosławią robiąc znak krzyża na czole, machają na pożegnanie, ocierają łzy – synowie odchodzą...

SCENA 4 – w drodze do Niepodległości widzimy trzech uczniów odgrywających role: Józefa PIŁSUDSKIEGO /JANEK/, Romana DMOWSKIEGO /WOJTEK/ i Ignacego Jana PADEREWSKIEGO /GRZESIEK/.

Ich wypowiedzi, po słowach JELIZAWIETY: „Wielu wybitnych Polaków poświęciło swoje życie dla sprawy Niepodległości. Józef Piłsudski, Roman Dmowski i Ignacy Jan Paderewski – to oni stanęli na czele walki o wolną Polskę”.

Odpowiednio wypowiadają słowa swoich bohaterów:

Janek: „Walcząc w legionach, wierzyłem, że tylko zbrojna walka da nam wolność. Marzyłem o Polsce wolnej i silnej”;

Wojtek: „Dzięki dyplomacji mogliśmy odzyskać nasze prawa. Nasze argumenty były słuszne na arenie międzynarodowej. To była nasza walka o szacunek i uznanie”;

Grzesiek: „Na scenie muzycznej mówiłem światu o naszej sprawie. Moja muzyka była głosem Polski, która prosiła o wolność.”.

Tej części towarzyszyła muzyka I.J. Paderewskiego i taniec Białego Orła.

Chór odśpiewał piosenkę: „Niepodległość”.

SCENA 5 – rozmowa o niepodległości rodziców /tata – PATRYK, mama – MAGDA/ z dziećmi /córką – KINGA i synem – IGOR i WOJTEK/.

Wybrane wypowiedzi:

Tata: „Każdy z nas dba o wolność na swój sposób. Pamiętamy, szanujemy naszą historię i uczymy się na błędach przeszłości. Wolność to nie tylko walka na polu bitwy, ale też dbanie o naszą Ojczyznę każdego dnia – być dobrym człowiekiem, szanować innych i brać odpowiedzialność za swoje czyny”;

Córka: „Dlatego jutro wszyscy razem pójdziemy na marsz”;

Mama: „Tak córko. Pójdziemy razem, żeby pokazać, że jesteśmy wdzięczni za tę wolność. Będziemy trzymać biało-czerwone flagi i śpiewać pieśni, które łączą nas wszystkich. A wieczorem zapalimy znicze pod pomnikiem Nieznanego Żołnierza”

Syn: „Chcę, żeby Polska była zawsze wolna. Myślę, że to piękne, że możemy wspólnie to świętować. A ja też chcę, żeby to trwało jak najdłużej...

Mama: To dlatego synku, każdy z nas ma obowiązek pielęgnować tę wolność. Pamiętajmy o naszej historii i szanujmy ją każdego dnia”.

Tata: „No to, kochani, niech żyje wolna Polska”.

KASIA ... recytuje wiersz pt.: „Ojczyzna”.

„OJCZYŻNA MOJA – TO TA ZIEMIA DROGA,
GDZIE UJRZAŁAM SŁOŃCE I POZNAŁAM BOGA,
GDZIE OJCIEC, BRACIA I GDZIE MATKA MIŁA,
W POLSKIEJ MNIE MOWIE PACIERZA UCZYŁA”

Po czym, śpiewamy z chórem pieśń „LEGIONY”.

Na zakończenie uczeń przebrany za białego orła – unosi ręce niby skrzydła. Żołnierze zakładają koronę...

JELIZAWIETA jako narrator: „A teraz, wolni, możemy unosić się wysoko jak orły nad naszą Ojczyzną. Ten orzeł, który przetrwał lata niewoli, znów jest wolny”.

MICHALINA – jako **ORZEŁ BIAŁY**, powiedziała: „Wielu zginęło, ale ich duch żyje w każdym Polaku. Dziś mogę unieść skrzydła nad moją Polską, której serce bije w rytm wolności. Nasza wolność piskliwym krzykiem nadziei i siły”!

Uczniowie, program artystyczny kończą fragmentami wiersza: „Polsko, nie jesteś już niewolnicą” – podkreślający tęsknotę za Ojczyzną i dumę z powrotu oraz „OJCZYŻNA WOLNA”.

Całość sali razem z CHÓREM odśpiewała Hymn POLSKI.

Po hymnie głos zabrała pani Dyrektor – Teresa MOŁĘDA – stwierdzając m.in.: „Zbliżamy się do końca naszej akademii z okazji Święta Niepodległości, a w sercach naszych tli się wdzięczność i duma. Dziękuję wszystkim za obecność oraz wspólne uczczenie, tak ważnego dla naszego narodu dnia...”. Po słowach: NIECH ŻYJE POLSKA – odśpiewano piosenkę „POLSKA ZMARTWYCHWSTAJE”.

Pani Dyrektor wręczyła piękną statuetkę wykonaną ze szkła z napisem „PRZYJACIEL SZKOŁY” oraz okolicznościowym mottem dla p. kpt. Stanisława Wołczaskiego /AK/ i p. ppłk. Jerzego LESICKIEGO /misja ONZ/. Były to wzruszające momenty dnia dzisiejszego.

Zarząd Koła Fabryczna w imieniu Sybiraków z Koła Fabryczna uhonorował naszą SZKOŁĘ PODSTAWOWĄ nr 95 DYPLOMEM i MEDALEM poświęconym „PAMIĘCI ZESŁANCOM SYBIRU” 1936 -1956.

Dyplom i medal został przekazany na ręce Pani Dyrektor – Teresy MOŁĘDY. Natomiast indywidualnie wręczyliśmy dla pp. Wioletcie KOCIK i Ewie SYJUDONACKA: dyplom i medal 95 - lecia powstania Związku Sybiraków!

**Pani Dyrektor – Teresa Molęda ogląda i pokazuje zebrany:
Medal Pamięci Zesłańcom Sybiraków**

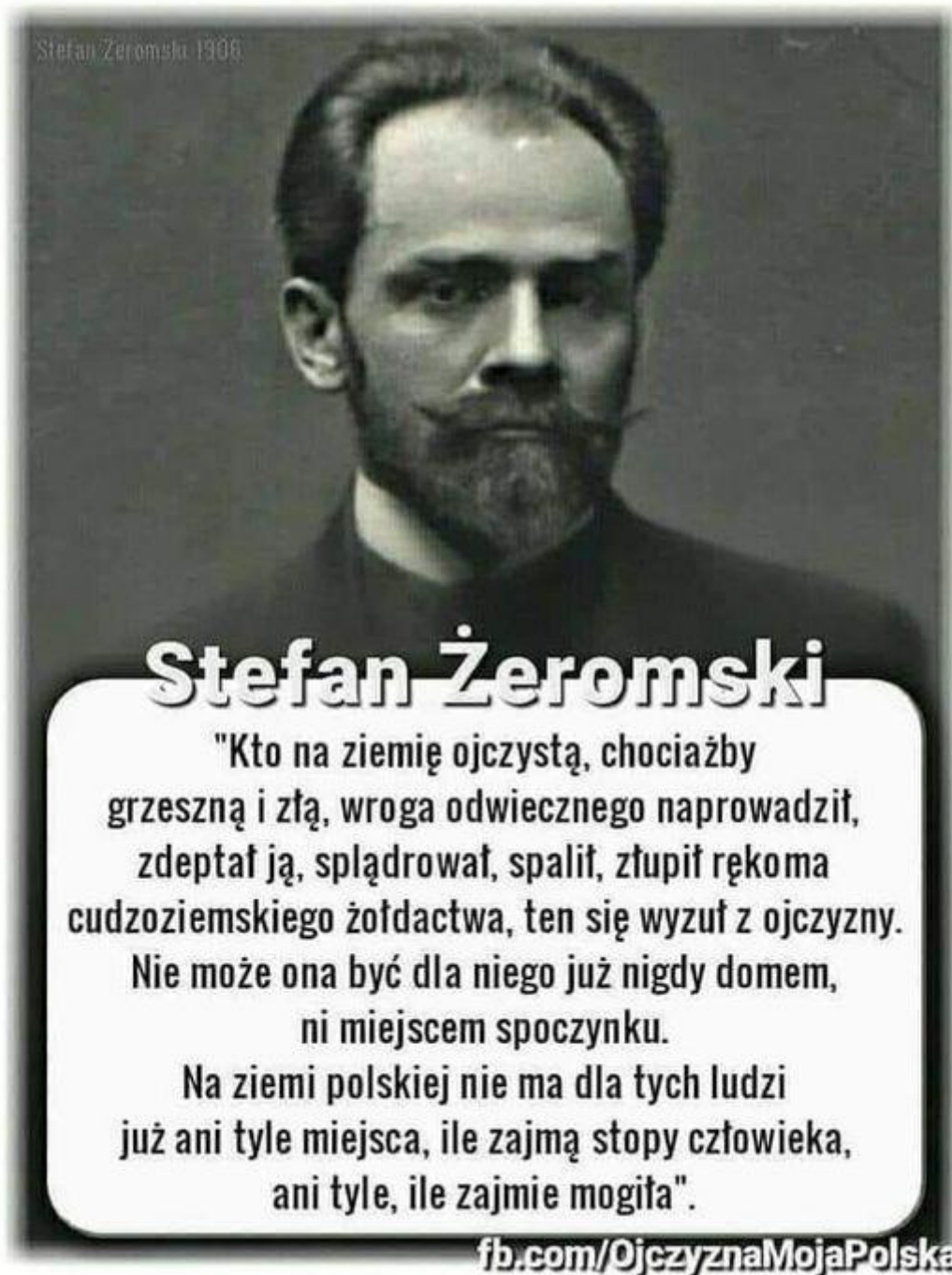
Uczniowie są zainteresowani medalami ... i dyplomami Pań Nauczycielek

Po wyprowadzeniu Sztandaru Szkoły przez Poczet Sztandarowy Pani, Dyrektor zaprosiła wszystkich Gości na dalsze rozmowy przy kawie i herbacie.

Była to wspaniała uroczystość zorganizowana przez SP nr 95 i jesteśmy dumni, że mogliśmy uczestniczyć na zaproszenie Pani Dyrektor i Grona Pedagogicznego. Piękną mamy historię POLSKI i dbajmy o nią!

Zamiast zakończenia... niech będzie myśl Stefana ŻEROMSKIEGO /ur.
14.10.1864, zm. 20.11.1925 – masz prozaik, publicysta, dramaturg. Kawaler
Orderu Białego – zobacz Cz.1/:

Opracował:
Antoni Tunkiewicz
Koło Fabryczna